

Vědomosti, odvaha a slušnost...

V roce 2010 jsem zažil několik milých setkání s lidmi, kterých si nesmírně vážím a od kterých jsem se snažil vždy něco naučit, odkoukat nebo alespoň v něčem se k nim přiblížit. O návštěvě Harvardu, místa, kde v roce 1949 lékaři vedeni profesorem Sydney Farberem jako první na světě navodili u nemocné holčičky s akutní leukemií kompletní remisi, jsem se s Vámi již na stránkách Pediatrie pro praxi podělil. Neméně zajímavé bylo setkání s mými hematologickými učiteli profesory H. Rhiemem a O. Hrodkem v listopadu v Praze na výroční

Profesor Hrodek (vpravo) se v plné svěžesti dožil významného životního jubilea. Mezi gratulanty patřila i Pediatrie pro praxi v zastoupení profesora Mihála

XX. konferenci Pracovní skupiny pro dětskou hematologii a onkologii. Setkání to bylo výroční a tak jsme mohli bilancovat a zároveň se společně těšit z výsledků, kterých jsme v léčbě hematologických i onkologických onemocnění u nemocných dětí dosáhli. Jsem rád, že oba profesori mohli být u toho společně s námi. A zpozoroval jsem, že byli dojati i šťastni zároveň. Stejným podílem se totiž zasloužili o to, že jsme tam, kde jsme, a že nám vlak nových poznatků a dobrých výsledků neujel...

Olomoucká skupina jako obvykle vyslala na konferenci početnou skupinu lékařů, sester i zástupců rodičovského sdružení Šance. Byl jsem rád, že jsme mohli společně poblahopřát pětásmdesátiletému jubilantovi profesoru Hrodkovi k jeho narozeninám. Byl mile překvapen i mírně rozechvělý, přesto nám předal několik svých zkušeností a rad. Velký důraz kladl na povahové vlastnosti, které by měl mít zdravotnický pracovník, který pečuje o nemocné děti. Že na prvním místě uvedl vědomosti, jsem očekával. Ale překvapil mě, jak vysoko kladl odvahu a slušnost. Se slušností to v našem povolání není až tak moc zlé, i když v posledních letech jakoby byly důležitější jiné vlastnosti. Pokud ale budeme chtít obstát v dnešní medicíně orientované na pacienta, neobejdeme se bez ní. A nakonec odvaha – vlastnost, bez které by neuspěl žádný objevitel nebo výzkumný pracovník. Uznal jsem, že je to vlastnost nesmírně důležitá nejenom v medicíně a ve výuce studentů, ale i v životě samotném. Kdo není odvážený, tomu štěstí nepřeje, jak říká staré přísloví. Odvahu potřebujeme k překonávání nelehkých životních situací. Bez odvahy bychom zůstali pozadu.

Dovolte mi proto popřát nám všem společně s profesorem Hrodkem do nového roku hodně odvahy ke slušnosti a získávání nových vědomostí!

Vladimír Mihál

prof. MUDr. Vladimír Mihál, CSc.

Dětská klinika LF UP a FN
Puškinova 5, 775 20 Olomouc
vladimir.mihal@fnol.cz

